



KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 759-61.



בהיות

כי זאת חקת הנכבדים בני הברת סוד. מרע
 לילך בתעשה באב לבית הכנסת הגדולה לטמוע
 דברי החכם המספיד שם על החרבן ואחר כך בלב נסבר
 ונדכה מקוננים * בחרו להם לקונן אלו הסתי קינות אשר יחדם
 וגם חקדם טובינגא דחכימי כמ"הרר חנניה ארזיקים המכונה
 גראציאדיאו ריאטי זלל ואלהי ישראל יקיים בהם מקרא
 שכתוב טיסו אחס מסוט כל המתאבלים עליה ופדווי ה' יטובון
 ובאו זיון ברנה *

הונח אל הדפוס שליטית כדי לזכות את הרבים * הקוראים
 ממעמקים כי בזה יתעשת אלהים לנו * וישמע קול
 שועתנו בקראנו אליו ונדחנו יכנס כי אז ימלא מחוק
 פינו ולסוננו רנה * ולא קינה * הלל * תמור
 ילל גילה ולא גולה * הנחה * ולא
 אנחה * ואורה וחסון ויקר
 ימנח לנו
 אב"ר :

נדפס פה מנטובה

בבית הבחור הרופא רפאל חיים מאיטליה יצ

בחדש תמוז בשנה לפ"ק

להביא בניך מרחוק

ע"י הסועל במלאכת הקדש בנימין בכ"ר אהרן פולדאקו יצ

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, which is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Main body of handwritten text, consisting of several lines of script. The text is very faint and difficult to decipher, but appears to be a continuous passage of writing.

Handwritten title or section header in the middle of the page.

Line of handwritten text below the title.

Line of handwritten text.

Line of handwritten text.

Final line of handwritten text at the bottom of the page.

אלו השתי קינות על הרבן
הבית

גולת יהודה מעני וצרה
נותנת בקולה כמקשה מבכרה
רבות אנהותיה קפודה ושבויה
כי מלאה לה זעם ועברה

גולת יהודה וכולי:

צרות לבה רחבו מני ים
ובניה ערומים בארץ שבים
אברו תפארתם והורידו עדים
כי שדי המר לה קראיה מרה:

גולת יהודה:

יום ולילה בוכה בדמע לבה
על פשע וחטא טמון בחבה
איז לה מנחם כלם בנרו בה
כל צרה וצוקה ערוכה לה ושמורה:

גולת יהודה:

א ב ג ד דלפה

דלפיה נפשה מתונה ואנחה •
כי נלה משושה ערבה כל שמחה •
ירדה פלאים ואם היא נאנחה •
כאשה עיוכה עצובה ועצורה •

גולת יהודה :

אני לראיה רואת עינים •
אבוי לשמועות שומעות אזנים •
למקום ציה ושאון קראה מחנים •
לבית קיץ וחורף בחדה קבורה •

גולת יהודה :

רעדו אחותה וחיל כולדה •
ברוח קדים שסה אוצר כל חמדה •
ירדו מות רגליה ומטה ירדה •
בחרבן מקדש ובשרפת החורה •

גולת יהודה :

אין איש חולה על רעותיה •
לבה בני על רוב אנהותיה •

זוּם לְיוֹם יִבְעוּ הַחַפְזוֹתַיָּהּ •
פְּרִשָּׁה בְיָדֶיהָ וְאִין לָהּ עֵזְרָה :

גולת יהודה :

מִבְּעָה בְּמִצּוֹלָה וְשִׁטְפָה שְׂבוּלָת •
אִין לָהּ סְבוּלָת וְלֹא שְׂבוּלָת •
וְשִׁבְתָּ בְּדָם בְּלִי מִכּוֹלָת •
מִיָּמֶיהָ בְּכֶסֶף וְעֵצִיָּהּ בְּמַחְנֵרָה :

גולת יהודה :

בְּמַר נִפְשָׁה הִלֵּא הִיא מִתְעַנָּה •
עַל הַיּוֹצֵא לְשִׁבְרָה שָׁנָה שָׁנָה •
אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָא •
וְחַמּוֹר קוֹל קִינָה נָשִׂא קוֹל שִׁירָה :

גולת יהודה בצאתה מצרה •
תתן בקולה ברינת עקרה •
חמור אבל וחונת ששון זמרה •
כי מלאה לה אהבת אל נורא •

קינה

קִינָה שְׁנִיָּה

בְּהִיכַל שְׁמִיר וְשִׁית אֲנִי כִּי זָאת קִינַת הַבַּיִת:

אֲבָכָה וְאֲבָכָה בְּמִר נַפְשִׁי

עֵינֵי מִקּוֹר דְּמָעָה וּמִים רֵאשִׁי

בְּכִי אֲמַר צָקוֹן לַחֲשִׁי

כִּי צָרַעַת מִמְּאֵרַת הָיָא בְּבַיִת

בְּהִיכַל שְׁמִיר וְשִׁית וְאֲנִשִּׁי סְרוּס נָסְבוּ

הַבַּיִת:

בְּתוֹלַת בַּת צִיּוֹן עַל חֲרָבֵן בֵּיתָה

מְרוּב אֲנַחְתָּה אֲמוּלָה לְבָחָה

יוֹם לְיוֹם תִּבְנֶע דְּמַעְתָּה

כִּי צוּה הִכְהִין וּפְנִי אֶת הַבַּיִת

בְּהִיכַל שְׁמִיר וְשִׁית אֲנִשִּׁי בְּלֵעַל נָסְבוּ

הַבַּיִת:

הֲשִׁבוּ וְאִפְלוּ טוֹכְבֵי נִשְׁפִּיָּה

נִדְמִיו וְנִתְבַּלְבְּלוּ כָּל שְׂרַעְפִּיָּה

נִפְלוּ וְנִשְׁמוּ אֲמוֹת סְפִיָּה

אִין לְשִׁבְחָתְךָ כָּל בְּבַיִת:

בְּהִיכַל

בהיכל שמיר ושית. שבו ויבזו את כל אשר בבית:

יד אויב מאז כבדת עליה.
היו חרפה וקלון כל מעלליה.
הצננה ריקה צרים ושולליה.
צפה זהב עד חום כל הבית:

בהיכל שמיר ושית. ולא בא אשר לו הבית:

נשיא נפש ולב אלי כפים.
בהכנעה וכדמעה בעפעפים.
לשליט בעולמות נשטח כפים.
אל יקים אשר על הבית:

בהיכל שמיר ושית. נקראנא בעל הבית:

אשר בנה עולם באמחותיו.
ומקרה כמים עליוותיו.
יחיש לבנות כל חרכותיו.
ועפר אחר יקח וטח את הבית:

בהיכל שמיר ושית. ונקרב בעל הבית:
אנא

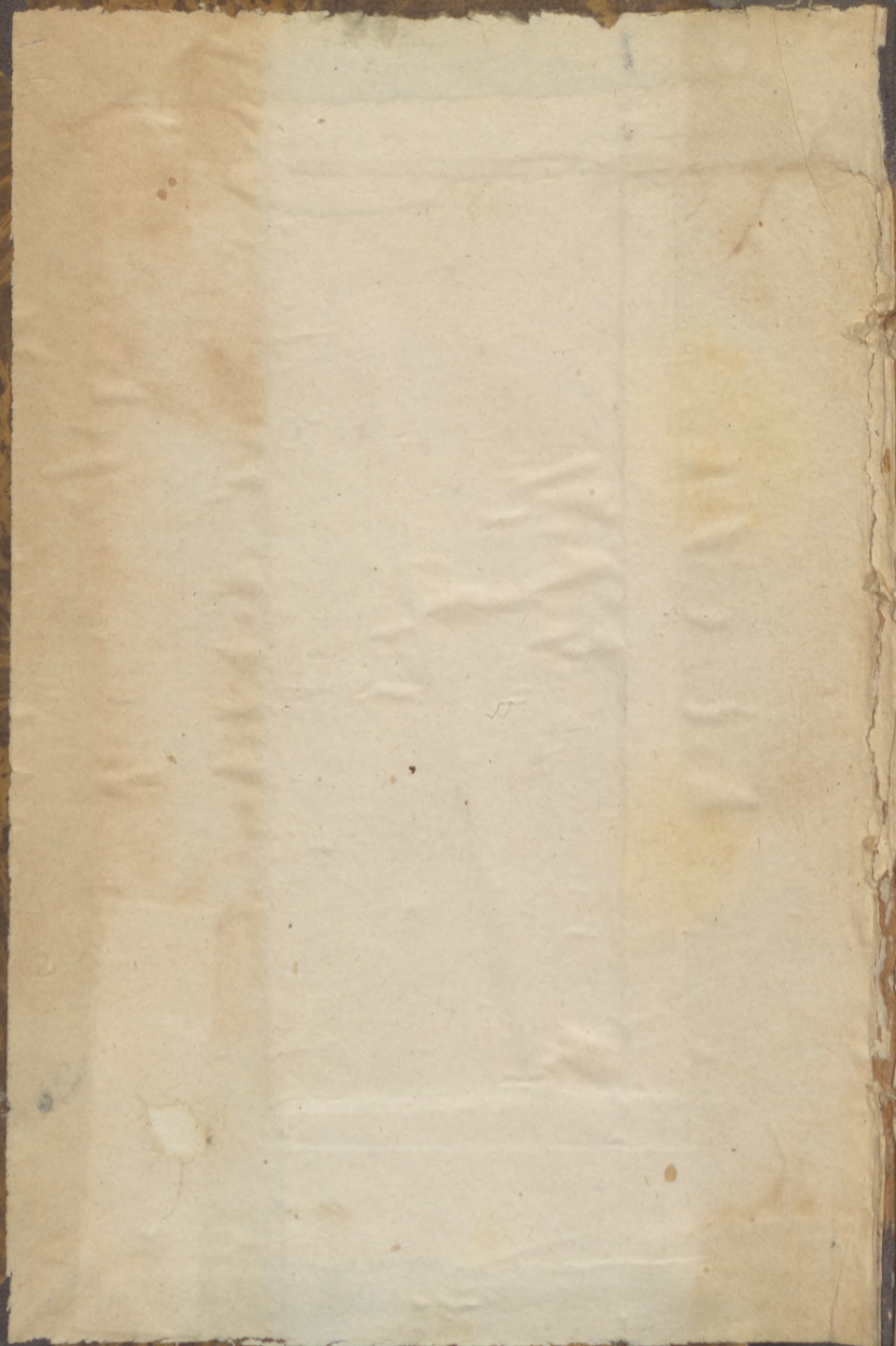
אֲנִי לְצַדִּיקֵינוּ מִהַר הָאֵמֶר דִּי
יִשְׁמְחוּ קוֹיָךְ בְּבִרְכַת אֵל שְׁדֵי
יִדְעַע כִּהֵר אֵין מְבַלְעֵדֵי
תִּתֵן הַפְּרוּבִים בְּחוּךְ הַבַּיִת:

בְּהוֹכֵל שְׁמִיר וְשִׁית כִּי עֲזָרִי קָסֵנְיִד הַבַּיִת:
דְּסִיר נֶצַח נוֹרָא יִחִיד אֵב הַרְחָמִים
אֵלֵי עַל חֲקִים מְכוֹן עוֹלָמִים
אֵז אֵלֵיו יִנְהַח כָּל הָעַמִּים
כִּי כְבוֹד יִי בָּא אֵל הַבַּיִת:

אֵין עוֹד שְׁמִיר וְשִׁירָתִי גְדוֹל יְהוָה כְּבוֹד
הַבַּיִת:

כְּפָתוּב עַל יְדֵי נְבִיאָךְ וּמְלֵאכֵי אֶת הַבַּיִת
דְּזִית כְּבוֹד אָמַר יִי צְבָאוֹת וְעוֹד
כְּתוּב גְדוֹל יְהוָה כְּבוֹד הַבַּיִת דְּזִית הָאֶתְרוּן
מִן הָרָאשׁוֹן אָמַר יִי צְבָאוֹת וּבְמִקוֹם הַזֶּה
אֶתְרוּן שְׁלוֹם נָאִם יִי צְבָאוֹת:

נְשַׁלְמוּ הַשְׁרֵתִי קִינּוֹתֵי תְהַלְלָה לְאֵלֵהוּ
הַרוֹחוֹת:



B

759-

761.